

1902:940), men ogsaa særlig fra den stigende Benyttelse af Livsforsikring til Fyldestgørelse af Enkeforsørgelsespligten. Til Belysning af det førstnævnte Punkt kan anføres, at medens Antallet af de af Pensionskontoret tegnede Bestillingsmandsforsikringer i Enkeforsørgelsesøjemed i Femaaret 1894—1898 udgjorde gennemsnitlig 468 nye Forsikringer aarlig, er der i de 3 sidste Aar (1899—191) gennemsnitlig tegnet et Antal af 507 nye Forsikringer om Aaret. Hvad Benyttelsen af Livsforsikring til Fyldestgørelse af Enkeforsørgelsespligten (i Stedet for sædvanlig Overlevelsrente) angaar, bemærkes, at Summen af de i Pensionskontoret deponerede Livsforsikrings Paalydende fra en ringe Begyndelse steg til i 1879 at udgøre 2,634,607 Kr.; men siden er Beløbet steget i langt større Maalestok. Det naaede i 1896 en Sum af 8,180,106 Kr., og for Tiden er der i Kontoret deponeret Forsikringer til et samlet Beløb af over 10 Millioner Kr., hvorhos bemærkes, at den aarlige Tilgang af nye Forsikringer nu er naaet til ca. 600,000 Kr. med stærk Tendens til yderligere Stigning. Under disse Omstændigheder, og da der nu snart er hengaaet en Menneskealder, siden Enkeforsørgelsespligtens Fyldestgørelse ved Livsforsikring begyndte at blive almindelig, ere ogsaa de til Pensionskontoret stedfindende Udbetalinger af forfaldne Livsforsikringssummer tiltagne og kunne med Sikkerhed siges at ville tiltage i stærk Progression. Medens der i 1894 til Kontoret udbetaltes (og derefter ved dets Foranstaltning anbragtes og baandlagdes) Livsforsikringssummer til et Beløb af 57,551 Kr., ere Udbetalingerne nu i Løbet af 7 Aar stegne med ca. 100 pCt. og have i de 2 sidste Aar udgjort henholdsvis 128,010 Kr. og 110,791 Kr. Hele den saaledes stedfindende Udvikling kræver med Nødvendighed ikke blot forøget Arbejdskraft, men ogsaa Kontrol med Opbevarserne og deres Anvendelse.

Paa Invalideforsørgelsesomraadet skyldes Arbejdsforøgelsen navnlig den ved nye Love stedfundne Udvidelse af Forretningsomraadet. Her maa nævnes Lov af 1. Marts 1889 § 5, men ganske særlig Lov af 27. Februar 1897 § 9, hvis Virkning kan belyses ved følgende Tal: I Femaaret før Lov af 27. Februar 1897 (1892—96) udgjorde Antallet af Invalideforsørgelsessager gennemsnitlig 109 aarlig, medens det i det efterfølgende Femaar (1897—1901) steg til 167 (i 1901 endog 206), altsaa en Stigning af Gennemsnitsantallet med godt 53 pCt., hvilket vejer saa meget mere, som disse Sager, der gennemgaaende ere af vidtløftig og vanskelig Beskaffenhed, stille særlige Fordringer til den, der skal behandle dem.

Som andre Tal, hvorved Arbejdsforøgelsen kan maales, skal endelig blot anføres, at Antallet af almindelige indgaaende Journalsager i Femaaret 1894—98 gennemsnitlig udgjorde 2,861, men i de sidste 3 Aar (1899—1901) gennemsnitlig 3,272 (Stigning ca. 14 pCt.), at Antallet af Bestillingsmands-Journalsager i samme Tidsrum var henholdsvis 649 og 840 (Stigning ca. 29 pCt.), og at de Kopibogen passerede skriftlige udgaaende Ekspeditioner (Udgifts- og Indtægtsordrer vedrørende Pensionsvæsenet heri ikke indbefattede) i bemeldte Tidsrum gennemsnitlig udgjorde henholdsvis 2,912 og 3,477 aarlig (Stigning ca. 19 pCt.), hvorved maa bemærkes, at ogsaa de mundtlige Ekspeditioners Tal er vokset i betydelig Grad.

Den i det foregaaende omhandlede væsentlige Stigning af Kontorets Forretninger nødvendiggør en Forøgelse af Arbejdskraften og en Omfordeling af Forretningerne. Kontoret har, efter at en Kancellistplads var bortfalden i Halvfemserne ved den paagældendes Død, hidtil kun haft 2 Embedsmænd o: foruden Kontorchefen kun 1 Fuldmægtig. Efter den Udvikling, Bestillingsmandsvæsenet har taget, vil det være nødvendigt at udsønde de herhenhørende Forretninger til et Omraade for sig, som administreres selvstændigt af en Fuldmægtig med den fornødne Medhjælp, og som vil optage hele hans Tid. Til Raadighed for Kontorchefen med Hensyn til det øvrige Omraade og navnlig ved Behandlingen af de udenfor de løbende Forretninger faldende Sager samt ved Arbejdet og Kontrollen med Livsforsikringsvæsenet søges en ny Fuldmægtigpost, der dog foreløbig ikke nødvendig behøver at være forbunden med kongelig Udnævnelse og Pensionsret, men vil kunne besættes ved ministeriel Udnævnelse.

Til I. 1. b. Som for Finansaaret 1901—02. Summen opløser sig saaledes:

Det som Medhjælpssum for Finansernes Centralbestyrelse ved Lønningsloven fastsatte Beløb af.....	52,600 Kr.
det siden Finansaaret 1875—76 bevilgede Tillæg til Medhjælpssummen....	9,720 —

At overføre... 62,320 Kr.